

Nytår 1914-1915

AFSENDER

Louise Amstrup

MODTAGER

Louise Brønsted

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er dateret "14-15". Af indholdet fremgår det, at det er skrevet omkring nytår.

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem Martin var.

Louise Amstrup/Tante Visse havde udover broderen Albrecht Warberg (d. 1902), Frederik Warberg (død ung) og Conrad/Conne Warberg to søskende mere, hvis navne ikke umiddelbart kendes. Det må være dem, hun har savnet at mødes med.

Noget tyder på, at Nete Amstrup fik et barn udenfor ægteskabet (se hendes biografi). Det er uklart, om den omtalte svigersøn er Christian Holger Møller Hjorth, som Nete blev gift med i 1916.

Afsendersted:

Ølstedgaard

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Omtalte personer:

Ellen Agnete Amstrup

Alhed Marie Brønsted

Ellen Brønsted

Else Birgitte Brønsted

Peter Oluf Brønsted

Holger Møller Hjorth

Marie Paludan

Albrecht Warberg

Conrad Warberg

Else Warberg

Frederik Warberg

Marie Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB3776

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til østfyns Museer fra en
efterkommer af Louise Brønsted

DOKUMENTINDHOLD

Louise/Visse Amstrup blev glad for julebrevet. Hun håber, at Louise Br. og familien vil komme på besøg.

Louise A. har holdt 70års fødselsdag. Hun har længe ikke hørt fra sine søskende. Marie og Else Warberg kom til fødselsdagen, men Conrad/Conne Warberg var ikke rask, så ham så hun ikke.

Louise har ingen husjomfru nu, hvor Agnete/Nete Amstrup er hjemme. Nete er blevet huslig, efter at hun selv har bragt sig i ulykke. Louise er taknemmelig for at kunne lære datteren at føre en husholdning.

Det ville være dejligt at besøge Louise Brønsted og at se hendes børn, men Louise Amstrup tør ikke rejse alene, og Nete kan ikke undværes i hjemmet.

TRANSSKRIFTION

[Skrevet med blæk øverst s. 1:]

Ølstedgaard - 14 - 15

[Tilføjet med blyant derunder:]

1915

[Med blæk:]

Kære lille Muk!

Du har vel nok nu helt opgivet at høre fra mig men nu dages det. Naar man er kommen saa langt op i Aarene som jeg nu er det, gaar det mestendels lidt sent med Brevskrivningen. Naar rigtigt skulde have været, skulde Du have havt et Kort til Nytaar, nu faar Du i dets Sted et Brev. Jeg blev meget glad ved Juleaften at modtage den venlige Julehilsen fra Dig og Martin, glad ved at sé at I, endskønt vi jo nu næsten ved i saa mange Aar ikke at have mødtes - maa være blevne som fremmede for hverandre. endnu mindes mig ["endnu mindes mig" indsat over linjen] Men lad mig nu sé I til Somren tager en kraftig Beslutning og kommer og ser til Eders gamle [ulæseligt ord]. Jeg vilde dog saa gerne sé ["sé" indsat over linjen] Eder en Gang endnu. I forrige Maaned fyldte jeg de syvti Aar og uagtet jeg slet ikke føler mig gammel, saa ved jeg dog, at Tiden ikke kan være saa langt borte da jeg skal sige farvel til dem jeg her har kær; men Gudske Lov, for atter at mødes med alle dem jeg elskede og som er gaaet forud.

Fra mine Søskende hører jeg aldrig, det er som om Skilsmissen allerede var sket. Tante Else ["Else" indsat over linjen] og Nina har nyligt besøgt os, de kom for at fejre Fødselsdagen sammen med os Destoværre maatte vi savne Conne, han var ikke rask og med Aarene bleven noget skrøbelig. Men ellers en herlig Dag havde vi sammen hin halvfjerdsaaes Fødselsdag. Nu jeg har Nete hjemme, har jeg ingen Jomfru, jeg føler mig rask og

kraftig nok til at styre mit Hus selv, men Søndag ["Søn" indsat over linjen] var Frk. Palam her fra Morgenstunden og til næste Dag for at tage af for mig. I Dagens Løb kom her jo nogle Gratulanter og dernæst havde vi en lille tarvelig Middag for vore nærmeste Venner. Men vi var ialt ikke flere end 11 til Bords og jeg havde faaet det indrettet saaledes, at Nete til den Tid kunde være helt færdig med sin Køkkengerning og være med ved Bordet, hende vilde jeg dog nødig savne i min Vennekreds. En Mængde dejlige Blomster, Breve og telegrammer indløb der, ret en [ulæseligt] som jeg altid vil [ulæseligt ord] Eders af at mindes. Jeg havde stor Lyst til en gang at se Dit Hjem og Dine Smaafolk, men det naar jeg ikke. Jeg holder ikke af at rejse ene og Nete kan jeg ikke faa med mig da der maa være en til at passe Husholdningen. Men hvad lille Muk! Der er saa mangen en Fugl man maa lade flyve og uopfyldte Ønsker ["Ønsker" indsat over linjen] har man i almindelighed nok af - og kan dog være glad alligevel. - Nete har ellers - til min store Glæde - og helt imod min Forventning, udviklet til at blive en huslig og flink Pige; det var den Ulykke hun selv bragte sig i, der har udviklet hende til den gode Side, men der er heller aldrig noget saa ondt her i Verden, uden Gud jo føjer sin Velsignelse til. Det er min faste Overbevisning, ellers var Riget, Magten og Æren jo ikke heller hans. - Jeg er glad ved at have faaet Lov til at leve saa længe, at jeg selv kan være med til at bibringe Nete de Kundskaber i Husholdningen der jo er ganske nødvendige for en Landmands Kone. Det var ellers ikke en saadan Svigersøn jeg havde ønsket og ventet. Endnu er Forholdet imellem ham og vi noget køligt, men vi venter og længes efter at komme til at synes bedre om ham. Saavidt jeg kan se, er han udgaaet fra et alvorligt og godt Hjem. - Ja saa er jeg færdig! hils [ulæseligt ord] og hav det godt begge to fra Tante Visse

Qvædagspost - 14-15 -
1915

Kære lille Nuk!

Vi har vel nok nu lidt opgjort at høre for mig
men midages det. Når man er kommen ud
langt op i korene som jeg nu er det, går
det uventetst lidt end med Øresørens
vingen. Når rigtig skulde have været, skulde
vi have hørt et kort til Nylæs, nu for det
i det Sted at der. Jeg blev meget glad ved
Indseelsen at modtage den venlige Godek
en for Mig og Moderen, glad ved at se at
J, endskødt vi jo nu møder ved at se
mange der ikke at have mødet. man vel
blone som kommer for ^{endnu mindre} Louisa. Det
lød mig nu at I til Døren taget
Kraftig Beelustning og kommer og se
til Edes gamle Kæder. Jeg vilde dog
se gamle Edes en Gang endnu.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

I forrige Maaned lyttte jeg de kjendte meek herte vi en lille lavelig Mestag
og iagte jeg ikke ikke fole mig gjen. for rove naemste Damer. Men vi
drel, saa det jeg sag, at det endstikke kan der ialt ikke flere end 11 til 12
vare saa langt skatte de jeg ikke, lig og jeg herte fra 12 indtil 13
for at til dem jeg her har sket, men at Nole til dem til kvint var lalt
Eidske Ros, for allet at makte med alle den fortig med sin kløbengekning og
jeg elskede og enen er quade forit. mest ved Bortel, hendes til jeg dog
I ha Hime til skunde herte jeg allet, at ydige lerne a' min Damer det
et som den Dilemmation allerte der En skunde dytje Dilemmation Dilem
skot. Sarte til Nira har mig lige herig. Selegrens med indlås de, riken Kelt
at, de kam for at fejre Dilemmationen og som jeg allert til herte Eidske af
men med at, Hestorrene maatte vi lerne rindes. Jeg herte den Lytt til en
Ganne, her var ikke rade og med Clavene at de Hirt Hirt og mine Dilemmation
bleven noget sketelig. Men eller en men det maatte jeg ikke. Jeg holdt ikke
herte Hirt herte vi Dilemmation til herte af at rejse ene dag Nole fra Dilemmation
Hestorrene Dilemmation. Vi jeg Lere Nole Hirt for mit mig de der var med den
me, her jeg mig Dilemmation, til herte mig til at rejse Dilemmation. Men
nær og herte mig til at herte mig loed lille Misk! der en herte mange
Hirt, herte Hirt og den til. Palam to en herte mig var herte flyge og
for Dilemmationen og til herte Hirt uoplyst herte men indimidlertid
for at Hirt af for mig. Dilemmationen herte af - og herte mig var herte allet
Nole to jo nogle Dilemmation og de. vel.

503776

Nete har eller - til min elove Skede -
 og heldt i enot min Forventning, utvokle
 til at blive en linselig og flink Pige; der
 var den Ulykke him selv bragte sig i; der
 har utvoklet Lente til den gode Side, men
 der er heller aldrig noget der ondt har i
 Verden, siden selv jo sajer sin Velignel
 se til; det er min faste Overbevisning, alle
 var Rige, Magten og Uden jo ikke Heller
 Lene. - Jeg er glad over at have faaet Lov til
 at leve saa længe, at jeg selv kan være med
 til at betinge Nete et Kentskab i
 Hilselstningen der jo er ganske nødvend
 lige for en Landmands Kone. Det var ikke
 ikke en saadan Sogner som jeg havde ønsket
 og ventet. Endnu er Forholdet imellem os
 og os noget koldt, men vi ventis og længe
 efter at komme til at synes bedre om hin.
 Da vi jo kan se, er der utvoklet for et alvor
 ligt og godt Bogen. - I det er jeg lært; der
 har der. og har det godt betydet. og det har